

ΑΥΤΟ ΤΟ ΛΑΪΒ...

... δεν οργανώθηκε από κάποιον ατζέντη. Αντίθετα, κάποιοι τηλέφωνα χτύπησαν, γνώριμες φωνές ακούστηκαν απ' την άλλη μεριά του ακουστικού, παλιές σχέσεις ενεργοποιήθηκαν και νέες που ελπίζουμε να κρατήσουν. Η κάθε συναυλία δεν εξαντλείται στο μουσικό της μέρος, αλλά είναι άλλη μία απόδειξη αλληλοϋποστήριξης, συντροφικών και φιλικών χειρονομιών μεταξύ ανθρώπων που ψάχνουν διεξόδους από αυτόν τον ανυπόφορο κόσμο και οι ιστορίες τους περιπλέχτηκαν μια για πάντα κάποιο μεθυσμένο και θορυβώδες βράδυ.

... δεν υποκλίθηκε σε μόδες ή στο «τι έχει πέραση σήμερα». Αυτό που μας κινητοποιεί για τη διοργάνωση της εκάστοτε συναυλίας δεν είναι ο αριθμός των views ή των πωλήσεων μιας μπάντας, αλλά η ανάγκη που νιώθουμε στην εκάστοτε συγκυρία να συνδεθούμε με τις δημιουργικές ανησυχίες κάποιων.

... δεν διαφημίστηκε από τα κυρίαρχα ή εναλλακτικά media. Η δουλειά έγινε αλλιώς: η καθε-

μιά πήρε το ταίρι της, φορτώθηκαν αφίσες, βούρτσες και κουβάδες, κι έμπρακτα έδειξαν ότι ακόμα και η γνωστοποίηση μιας συναυλίας μπορεί να γίνει μια στιγμή σύγκρουσης μες στην πρεμία της μητρόπολης: τσαμπουκάδες με στραβωμένους περαστικούς, η δημόσια αποτύπωση των περιεχομένων μας πάνω στην αστραφτερή λάμπη του τίποτα, η εξερεύνηση των δρόμων της πόλης για την επόμενη εξόρμηση με τα spray.

... δεν στήθηκε από κάποιο επαγγελματικό συνεργείο με roadies και κουβαλητές, κι ούτε ήρθε εις πέρας ξεζουμίζοντας σερβιτόρες ή καθαρίστριες. Είμαστε εμείς οι ίδιοι που τη μία μέρα μπορεί να κουβαλάμε ενισχυτές και να έχουμε βάρδια στο bar, την άλλη να στήνουμε τα drums και να ξεσυνδέουμε καλώδια, και την παράλληλη να παίρνουμε μικρόφωνα και κιθάρες και να τραγουδάμε. Σ' έναν κόσμο που με πείσμα μάς υποδεικνύει ότι η καθεμιά μας πρέπει να βρει ένα προσωπικό πόστο εξειδίκευσης, επιμένουμε να εναλλάσσουμε τους ρόλους μεταξύ μας, να διαχέουμε την όποια γνώση αποκτάμε μακροπρόθεσμα και να δίνουμε χώρο και χρόνο στην καθεμιά μας ν' αναπτύξει κάθε δυνατότητα κι επιθυμία της.

... δεν είχε εισιτήριο στην πόρτα, ούτε αντίτιμο στις μπύρες. Κι αυτό όχι γιατί είμαστε άπληες. Ζητάμε την οικονομική ενίσχυ-

ση, είτε στο bar, είτε γυρνώντας κάποιο κράνος και μιλώντας στον κόσμο. Απλά δεν θέλουμε καμία ν' αποκλειστεί από κάποια δραστηριότητα της κατάληψης λόγω κάποιας οικονομικής δυσπραγίας. Θέλουμε αυτός που έχει τη δυνατότητα να δώσει περισσότερα απ' όσο συνήθως κοστίζει μία μπύρα, να ενθαρρύνεται να το κάνει γνωρίζοντας ότι αυτή του η στήριξη θα εκληφθεί ως αναγνώριση της σημασίας της κατάληψης και ενίσχυσης των δυνατοτήτων της. Θέλουμε, τέλος, να φέρουμε λίγο πιο κοντά μία πραγματικότητα που (έστω και για μία στιγμή) δεν θα ορίζεται από το κέρδος, την αξία και το χρήμα.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΛΑΪΒ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΕΝΑ ΛΑΪΒ

Είναι η δικιά μας αντιπρόταση απέναντι στον κυρίαρχο τρόπο παραγωγής και κατανάλωσης που ξεδοντιάζει τις δημιουργικές ανησυχίες και τα γούστα μας για να τα σερβίρει καλογουαλισμένα, ακίνδυνα και κατάλληλα μόνο για αξιοποίηση. Δεν ξεχνάμε ότι η αδιάκοπη θεμελίωση σχέσεων έξω από την αγορά και τον έλεγχό της είναι μία βασική διάσταση του κοινωνικού ανταγωνισμού -όσο και της απόλαυσης. Πίσω από τις συναντήσεις μας, τα τραγούδια και τους χορούς μας δεν κρύβεται τίποτα άλλο από μία ολόκληρη ζωή χαράς που μας περιμένει!

Για τη συναυλία των Chain Cult/Mammoth/Μαύρο Γάλα
Για το εργοστάσιο που ανοίγει όλο και περισσότερο
Και τη μιζέρια που μας κατατρέπει όλο και λιγότερο
Μέχρι να εξαφανιστεί δια παντός
Μέχρι τα τραγούδια ν' ακουστούνε και στους δρόμους
Σε μια γιορτή που αυτή η πόλη θα έχει χρόνια να δει

Για όλες μας.